

Landstinget angaaende det her i Tinget be-
roende Lovforslag om Bidrag af Statskassen
til Amtsrepartitionsfondene. Agrarforenin-
gens Andragende gaar ud paa, at dette Lov-
forslag maa blive fremmet saa hurtig som
muligt. De trykte Eksemplarer ville blive
omdelte paa de Herrers Bladser.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling
af Forslag til Lov om Tillægs-
bevilling for Finansaaet fra 1ste
April 1893 til 31te Marts 1894.

(Første Behandling findes i Tidenden
Sp. 1775.)

Der var intet Endringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer samt Spørgs-
maalet om dets Overgang til 3dje Behand-
ling sattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Indhold og dets Over-
gang til 3dje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling
af Forslag til Lov om Oprettelse af
et militært Gendarmerikorps.

(Første Behandling findes i Tidenden
Sp. 867, Udvalgets Betænkning i Til-
læg B.)

Uden for Betænkningen var der intet
Endringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgs-
maalet om Lovforslagets Overgang til 3dje
Behandling sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Rump): Paa Udvalgets
Flertals Vegne skal jeg have den Ære at
indstille Lovforslaget til usorandret Ved-
tagelse i den Skikkelse, hvori det foreligger
fra Regeringens Haand. Jeg forudsætter,
at den af Udvalgets Flertal i Betænkningen
givne Motivering er det ærede Tings Med-
lemmer bekendt, og jeg skal derfor ikke gen-

tage den. Men jeg maa dog gøre nogle faa
Bemærkninger angaaende dette Lovforslag,
inden det gaar videre. I Udvalgets Be-
tænkning har Flertallet udtalt, at det er
fuldstændig paa det rene med, at der i Ok-
tober 1885 var tilstrækkelig Anledning for Re-
geringen til at oprette et militært Gendarmeri-
korps. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa at
udvikle det, men skal henvise til den udførlige
Udvikling, som findes i en Udvalgsbetænkning
fra Rigsdagsamlingen 1887—88. Stulde
ærede Medlemmer have lyst til at opfriske
deres Erindringer, ville de der finde en uførlig
Begrundelse af denne Sag og til-
strækkelig Paavisning af, at Forholdene den
Gang vare saaledes, at det civile Politi ikke
var i Stand til rundt omkring i Landet at
magte sin Opgave uden Assistance fra mili-
tær Side. Naar jeg nu fremdrager dette,
er det, fordi Udvalgets Flertal mener at stulde
Regeringen, inden dette Lovforslag forlader
dette Ting og gaar videre paa sin Vej, at
fremhæve dette, at der var særdeles god
Grund til den Gang at give denne forelø-
bige Lov. Jeg siger det derimod ikke for at
faste Bestyrdninger paa nogen; det er slet
ikke min Mening. Det er meget muligt, at
Forholdene den Gang ganske naturligt havde
udviklet sig saaledes, at den Situation, som
den Gang nødvendiggjorde denne foreløbige
Lov, maatte var en Børnehjdom, som vi
trængte til at gennemgaa her i Landet. Der
var kommet store Videnstaber op i Folket,
og det var ganske naturligt paa Grund af
Bestaffenheden af den Modsetning, som
havde udviklet sig inden for Rigsdagen mel-
lem de to Ting, en Strid om Forstaelsen
af Forfatningen, et Spørgsmaal, som ganske nat-
urlig, hvor som helst det kommer op, er særlig
stillet til at sætte Videnstaberne i Bevægelse.
Og naar nu Forholdet tilmed var det, at
man fra en Side efter sin Opfattelse af
Grundloven mente, at den Maade, hvorpaa
Regeringen styrede, udsatte Landets Borgere
for at blive berøvede deres grundlovsmæssige
Rettigheder, og naar denne Strid, som
havde varet gennem flere Aar, var trængt
ud i Befolkningen, saaledes at den tog meget
levende Del i, hvad der her foregik i Rigs-
dagen, var det ganske naturligt, at Viden-
staberne vare komne stærkt i Bevægelse. Der-
ved affødtes saa disse Uroligheder, som
herskede her i Landet, og det var det, som
nødvendiggjorde den foreløbige Lov. Nu
ere vi derimod gledne ind i roligere Til-
stande. Det tør vel forhaabentlig forudses
som temmelig givet, at slige Tilstande ikke
let ville komme igen, dels fordi det ikke
stemmer med vort Folks rolige Temperament,
og dels fordi jeg i det mindste for mit Ved-